Viața VESELĂ

FAKIRUL

de RADU MITAN

Sunt în meseria asta de două săptămâni. N'aşi putea spune că e uşoară. Totuşi, cu timpul te obişnueşti. Să nu credeţi însă, că mă produc undeva, sau că aşi câştiga ceva bani cu noua mea meserie. Nu. In primul rând pentrucă nu am spirit comercial şi în al doilea rând pentrucă nu sunt original. Mai sunt ca mine, numai în Bucureşti, zeci şi şute.

Desigur sunteţi curioşi cum am ajuns fakir. Ca să fiu sincer a fost fără voia mea. Niciodată nu m'am gândit că aşi putea lucra în această meserie. Şi cum vă spun, vina nu o port numai eu, ci şi un negustor. Unul depe Lipscani. El, pentrucă a vândut o pereche de pantofi, eu, pentru că am cumpărat-o! Aha! Aţi început să sesizaţi despre ce este vorba! Da asta este, dar lăsaţi-mă să termin! Acum că am început...

S'a întâmplat acum o lună. Treceam pe Lipscani, şi m'am oprit să privesc o vitrină. Şi am văzut de toate. Deodată privirea mi s'a oprit pe o pereche frumoasă de pantofi cu talpă de sfoară. M'am uitat fără să vreau la pantofii mei: grei, mari, talpă dublă, îmi atârnau în picioare ca două pietre de moară. N'am mai stat pe gânduri şi am intrat în magazin. Un tânăr mi-a eşit în întâmpinare:

— Dumneavoastră?

— Vă rog o pereche de pantofi cu talpă de sfoară!

— Imediat! Luaţi loc.

După două clipe, vânzătorul scotea din cutie, cu gesturi de dansator, perechea de pantofi.

— Sunt uşori? întreb eu.

— Ca fulgul!

Am desbrăcat în grabă bolovanul cu talpă dublă şi am încercat un pantof cu talpă de sfoară. Intr'adevăr era minunat. Nici nu-l simţeam în picior!

— Dar nu se rup?

— Garantaţi! O să-i purtaţi trei veri! Bineînţeles dacă n'o să-i pierdeţi! Şi vânzătorul zâmbi binevoitor.

Când am eşit din magazin, parcă sburam! Minunată invenţie şi pantofii ăştia cu talpă de sfoară!

PRIMA ŢINTĂ

Să nu înţelegeţi, cumva, greşit, titlul de mai sus. Nu e vorba de ţintă în sensul de scop, nici de o ţintă întrebuinţată la tir. Nu. E vorba de ţintă în sensul de cui. Da, cui! Cui ca toate cuiele cu căciulă şi cu vârf care dacă ai norocul să se apropie prea mult de o parte a corpului îţi dă o senzaţie neplăcută. Senzaţie pe care am avut-o, eu, o zi după ce mi-am cumpărat pantofii. Mergeam sau mai bine zis sburam spre birou. Deodată, coborând de pe un trotoar, am simţit o împunsătură sdravănă în talpă. Ştiţi, chiar în partea care o apeşi mai vârtos când mergi. M'am oprit în loc, cu stângul suspendat în aer. Ştiam că dacă-l pun jos sar eu în sus. Am desbrăcat pantoful şi am introdus mâna înăuntru. Un vârf ascuţit crescuse în mijlocul tălpii. Şi am pornit spre birou şontâc-şontâc, mergând mai mult pe călcâi.

După amiază eram la cismar:

— Scoate-mi cuiul ăsta!

— Nu se poate că iese toată talpa!

— Atunci bate-l!

— Degeaba, că-i talpă de sfoară şi tot se ridică!

Mi-am amintit de spusele vânzătorului: „Îi purtaţi trei veri! Bineînţeles dacă nu-i pierdeţi". Şi acum, aveam perspectiva să îmi pierd piciorul.

M'am dus acasă, am luat un ciocan şi am început să lovesc cu furie cuiul care-mi făcuse un mic orificiu în talpă. După o jumătate de oră introducând mâna în pantof ca să văd rezultatul, am simţit... unul... două... trei... patru vârfuri cari apăruseră ca din pământ, mai bine zis, din talpă.

Trebue să ştiţi că cele două perechi de pantofi pe cari le mai aveam erau la cizmar, pentru renovare. Aşa că pentru a ajunge la birou aveam două soluţii, să merg în picioarele goale sau să calc pe cuie.

M'am hotărît bine înţeles pentru cea de a doua soluţie. Am încălţat pantoful, am făcut un pas, doi... şi culmea! Nu-mai mai era chiar atât de greu! Mi-am amintit atunci de teoria cu fakirii: „pune-i să stea culcaţi pe un cui şi n'o să postă. Dar pe cincizeci de cuie pot sta uşor".

Ce-i drept acum nu prea mai sbor în pantofii cu talpă de sfoară dar merg. Fiecare cui îşi are acum locul lui în talpă (talpa piciorului).

In orice caz mi-a pierit orice urmă de admiraţie pentru fakirii care fac atâta caz de suferinţele lor.

Azi mi-a apărut un cui şi în pantoful drept. Am ciocănit puţin talpa şi au mai eşit cinci. Am îmbrăcat apoi pantoful. Merge. După cum vedeţi sunt un fakir amator. Nu mai sunt amator însă de pantofi cu talpă de sfoară. Şi până la urmă, cred totuşi, că am să revin la pantofii mei vechi: grei, bolovani, talpă dublă, dar fără cuie. Iar pe cei cu talpă de sfoară am de gând... să-i pierd. Pentrucă de rupt, nu se rup.

La Centrul de colectare

CHIABURUL: — Cum să nu-ţi vie dracii?!... Acum ei primesc atâta bănet pentru grâul lor, şi înainte eu le dam o baniţă de mălai pentru un pogon de pământ!..

JOHNSON, Ministrul de război al Statelor Unite a primit mari sume de bani din partea trusturilor aeronautice. (Ziarele)

YOHNSON: — Interesele noastre vitale cer să amplificăm la maximum campania de înarmare!...

SĂGEŢI

ACORD

Intre aderenţii Pactului Atlantic, există grave divergenţe, deşi ei susţin că au ajuns la un acord:

Intr'un timp, un timp record
Lăsând orice aparenţe
Au căzut toţi de acord,
Că există... divergenţe!

CONCEPŢII

Bancherii americani, declară că pentru a-şi ajunge ţelurile au nevoie de o concepţie sănătoasă:

Spre a-şi ajunge ţelu 'n voie
Bancherii foarte sinceri spun,
Că de-o concepţie au nevoie,
Concepţie sănătoasă... tun!

REFLECŢIE

Generalii anglo-americani şi-au dat seama că poporul danez e contra războiului, cu toate presiunile exercitate de ei:

Generalii fac remarca
In neliniştea lor mare
Că-i de-un timp în Danemarca
Ceva... „putred" cum se pare!

RECOLTA

Fermierii Yankei sunt disperaţi din cauza recoltei de porumb complect compromisă:

Au căzut mai grei ca plumbul
Nimeni azi nu mai câştigă.
Cum s'ar spune, cu porumbul
Au pus-o de... mămăligă!

NOROC

In urma intervenţiei unor miniştri din cabinetul francez, lui Pétain i s'a dat un regim de favoare la închisoare.

Cu un guvern care deţine
Miniştrii-atât de grijulii,
Eu cred c'o duce chiar mai bine
Decât a dus-o la Vichy.

DEPRINDERE

Ziarele anunţă că Ciang-Kai-Shek s'a deprins oarecum cu înfrângerile pe care le suferă:

Tot luând bătăi mereu
S'a deprins Ciang cu jelanii.
Adevăru-i că mai greu
S'au deprins... americanii!

GRAD

Autorităţile engleze din Trizonia, au decis ca foştii ofiţeri hitlerişti să primească salarii, conform cu gradul ce l-au avut:

Măştile din nou le cad,
Şi anunţă cu cinism
Că-i salariul după grad,
(După gradul de... fascism)!

TEAMA

De frica unui atac venit din partea patrioţilor, autorităţile engleze au împânzit oraşul Singapore cu agenţi ai Siguranţei.

Prinzi o fină discordanţă
Ajungând pe-acest făgaş:
Nu-i oraşu'n siguranţă.
Siguranţa e'n oraş...

SPERANŢE

Guvernul francez a importat din Suedia cinci mii frâne hidraulice:

S'a adus pe bun temei
Mii de frâne suedeze.
Astfel speră domnul Queille,
Specula s'o... înfrâneze!

A.

Aritmetica aplicată

de AVIAN

Stau pe Strada Academie, numărul **31**
Nu interesează însă, acest lucru pe nicăieri.
Lucrul important e-acesta: c'având invitaţi la masa
Trebuia să cumpăr multe, şi atunci luând o plasă,
M'am suit în autobuzul numărul **32**
Şi în câteva minute, am ajuns la centru-apoi
Intru în Parfumeria numărul **33**
Unde-am cumpărat soţiei, pudră, pastă şi ulei.
Apoi intru la bufetul numărul **34**
Cu vre-o trei vitrine'n faţă, mare cât un amfiteatru
Am mai cumpărat şi-aicea sandwichuri şi trei budinci,
Intru-apoi în Librăria numărul **35**
Ca să cumpăr trei pachete, şerveţele de hârtie
Am plătit la prima cassă, ies apoi din librărie,
Dau o raită'n Restaurantul numărul **36**
Şi mănânc patru chiftele piparate şi gustoase;
Intru la Bonboneria numărul **37**
Iau o pungă cu bonboane, şi cu mentă şi cu lapte;
Apoi la Cofetăria numărul **38**
Cer un cozonac mai mare, cu rahat şi bine copt,
Mă reped apoi la M.A.T.-ul numărul **39**
Are-un vin grozav şi eftin, şi-am luat o sticlă, două.
Dar cum ies grăbit în stradă'n plasă cu acest ghiveci
Gata să mă calce-un taxi! Avea număr: 40
S'a distrus pachetul însă, trecând nereglementar
Un miliţian m'opreşte: „Daţi amendă un sutar"!
— Nu sunt vinovat stimate, m'am umflat eu ca păunul!
— Nu plătiţi? Mergem la circa numărul PATRUZECI'UNU!
Am plătit atunci o sută, n'am să fac doar tărăboi.
Şi mi-a dat în schimb chitanţa, numărul PATRUZECI'DOI!...
Când la prânz află nevasta, cum am lichidat dejunul
S'a cam supărat şi-mi spune: — „Eşti un prost numărul **1**"
— „Insă e şi-o parte bună, zic eu ridicând din umăr:
S'a dus naibii tot pachetul, dar am învăţat să număr"...

Cultura transoceanică

In Statele-Unite, ţara tuturor posibilităţilor (de a deveni somer) există o universitate destinată exclusiv tinerilor vlăstare de bancheri.

Această universitate este renumită atât prin... chefurile ei de pomină, cât şi prin eleganţa saloanelor de dans...

Astfel acum câtva timp, sau mai exact într'una din dimineţi când profesorul a intrat la curs, a găsit sala plină doar cu... bănci. Studenţii ia-i de unde nu-s.

Profesorul nu s'a neliniştit prea mult de acest fapt, pentrucă nu era la prima lui surpriză de acest fel.

— „S'or fi dus la vre-un concurs de automobile sau de înnot" şi-a zis el, şi s'a aşezat pe un scaun în aşteptarea studenţilor...

Aceasta este desigur o dovadă concludentă că în America au dispărut cu desăvârşire prejudecăţile existente încă, în răsăritul Europei mai ales, că studenţii trebuie să vină regulat la cursuri şi că trebuie să vie totdeauna în sală înaintea profesorului...

Studenţii nu erau nici la curse nici la înnot, cum crezuse profesorul. Nu, ar însemna să-i acuzăm pe nedrept. Ei se aflau la universitate. Ba mai mult: grijulii cum sunt, nici n'au plecat noatea acasă. Au rămas la facultate în sala de... chefuri.

Şi s'a încins dragă doamne o petrecere ca în 1001 de nopţi. Unii dintre studenţi, cei mai silitori, au adus şi cărţi. Cărţi de joc bineînţeles...

Incă o dovadă de cultură...

La miezul nopţii, un student al cărui nume ne scapă, a adus în mijlocul salonului un schelet omenesc aflat în laboratorul de medicină, şi după ce l-a sărutat cu foc pe amândoi... obraji l-a strâns la piept, şi a început să danseze cu el o congă îndrăcită...

După terminarea dansului, studentele cu mai mult gust au îmbrăcat scheletul, după ultima modă.

I-au aranjat şmechereşte o pălărie pe craniu, i-au aruncat în jurul gâtului o cravată sport, i-au mai îmbrăcat o haină şi o pereche de pantaloni golf, şi după ce i-au băgat în gură o pipă, l-au plasat la intrarea principală a Universităţii. Pe piept i s'a atârnat următoarea placardă: „Şi eu sunt student".

„Asociaţia tinerilor intelectuali albi" a felicitat călduros studenţii pentru această originală idee, şi le-a promis tot sprijinul de care vor avea nevoie...

Pentru îmbrăcarea altor schelete probabil...

Filatura Românească de Bumbac
Bucureşti, şos. Morarilor 2
cumpără
Alezoare reglabile
dela dimensiunile 30 la 35 mm

CUMPARAM URGENT PENTRU CANTINA:
Una maşină electric., tocat carne
Una maşină curăţat cartofi
Două maşini de tăiat zarzavat,
Una basculă de 10.000 kg.
Un decimal de 800 kg.
Două maşini de tăiat pâine
Un răcitor mare electric
Patru mese mari acoperite cu zinc.
Telefonaţi 3.43.78 zile de lucru şi 14-17 Duminica

Intreprinderea Regională de Electricitate
DIN BUCUREŞTI
cumpără vase de bucătărie „JENA"
Oferte la Secretariatul Direcţiunii, B-dul Gen. Magheru No. 33.

Atelierul de Prototipuri
Calea 13 Septembrie 23.
cumpără:
1 compresor complect pentru 20.000 frigorii.
1 ventilator de 4500 mc./oră la 85 mm presiune totală
2 cazane tubale a 30 mp. în perfectă stare.
Aparatajul necesar pentru instalaţie complectă de aer condiţionat debit de aer 5000 mc./oră.

VAND
1 MAŞINA TOCAT CARNE — 300 Kgr. pe oră.
5 MOTOARE BENZINA —4, 8, 10 şi 14 H.P.
2 DINAMURI curent continuu 110 volţi, 1 de 7,5 Kw. şi 1 de 4 Kw.
1 POMPA CENTRIFUGA 6 ţoli intrare 5 ţoli eşire
PETROMAXE diferite mărimi.
Vizitarea la Magazinul de Stat Consignaţia Str. Doamnei 19
Asupra preţurilor se poate discuta.
Telefon 4.92.33 C. Georgescu

Ingineri Electro Mecanici
cu practică, având vârsta până la 45 ani, SE CAUTA pentru Staţiuni de Utilaj de Construcţie situate în oraşe de provincie.
Prezentarea începând de Luni 5 crt. la Administraţia Staţiunilor de Utilaj de Construcţie.
Str. N. Iorga 21.

TÂMPLARI
Angajează urgent, MOBILIŞTI SI BINAGII, preferabil cu tejghea şi scule,
Intreprinderea de Stat TECEHNICA LEMNULUI
Cumpărăm TEJGHELE şi SCULE stare bună în special fiare străine de dălţi şi rindele.
Aleea Tonolla No. 12 tramvai 9. Telefon 2.39.89.

Se infiinţează serviciul de bonuri poştale interne

Pentru a veni în ajutorul publicului călător, care este nevoit a purta asupra sa în deplasare sume de bani, Administraţia Poştelor şi Telecomunicaţiilor pune la dispoziţie mijlocul de a dispune de sumele ce-i sunt necesare, scutindu-l de a purta valori mai însemnate.

In acest scop, se pot procura carnete de bonuri poştale dela Oficiul Poşta Centrală Bucureşti I — în Capitală şi suburbane —, Oficile de reşedinţă — în capitalele de judeţ — şi dela Oficiile urbane în restul localităţilor neresedinţe de judeţ. Celor ce doresc să folosească acest serviciu, li se pune gratuit la dispoziţie foile de cumpărare necesare spre completare şi semnare.

Bonurile poştale interne pot fi de 500, 1.000, 5.000 50.000 şi 100.000 lei.

După completarea foilor de cumpărare şi a depunerii sumei ce doreşte să se transporte prin Bon Poştal, depunătorul primeşte un carnet de bonuri cu valori fixe, care conţine 10 foi de restituire, toate de aceeaşi valoare. Acest carnet este proprietatea titularului şi poate fi încasat numai de către acesta dela orice Oficiu P.T.T. urban din ţară. Carnetul de bonuri poştale nu este transmisibil unei terţe persoane, nici prin andosare, nici prin cesiune şi nici nu poate fi pus în gaj. Valabilitatea bonurilor poştale interne este de 30 zile dela data emiterii, socotindu-se în acest termen, atât ziua emiterii, cât şi ziua expirării valabilităţii.

Grupul de septemvrişti dela Lipova a plecat in Bulgaria

Eri a plecat din Capitală, spre Republica Populară Bulgaria, grupul de septembrişti care a petrecut, împreună cu pionieri români, o lună de zile în tabăra dela Lipova.

In Gara de Nord, în numele detaşamentului de pionieri români, Barun Barbu, a urat septembriştilor drum bun şi spor la muncă.

Din parea septembriştilor, Caramfilca Teodorova a mulţumit Partidului Muncitoresc Român şi Uniunii Tineretului Muncitor, datorită cărora ei au putut să-şi petreacă vacanţa de vară împreună cu pionierii români în minunata tabără dela Lipova, cimentându-se astfel prietenia între pionierii bulgari şi cei români.

După ce septembriştii şi pionierii români şi-au înscris în goană pe carneţele, unii altora adresele, pentru a continua legăturile de prietenie dintre ei, trenul s'a pus în mişcare, grupul de septembrişti părăsind ţara. (Agerpres).

PENTRU CAUZA PĂCII

(Urmare din pag. I-a)

ce să-şi verse sângele pentru cotropirea popoarelor.

Acestea sunt doar câteva exemple care ne arată că tineretul aduce o contribuţie reală, practică, în lupta pentru pace.

Pe arena internaţională nu există eveniment important, faţă de care Federaţia Mondială a Tineretului Democrat să nu fi luat atitudine — o atitudine care a contribuit totdeauna la lupta pentru pace.

Pilda eroicului tineret sovietic, a tineretului care a luptat eroic pentru libertatea ţării sale şi pentru eliberarea popoarelor de sub jugul fascismului, — pilda tineretului sovietic care a arătat că nu cunoaşte greutăţi care să-l sperie — însufleţeşte tineretul din toate ţările. Tinerii din întreaga lume învaţă de la tineretul sovietic să lupte cu curaj, fără nici un fel de şovăire, pentru cauza fericirii lor, pentru cauza păcii şi a libertăţii popoarelor.

Congresul dela Budapesta va contribui la strângerea şi mai puternică a forţelor tineretului luptător pentru pace din întreaga lume.

Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor, abia terminat, a fost el însuşi o minunată dovadă a forţei mişcării mondiale a tineretului democrat.

La Congres sunt acum reprezentaţi şi mai mulţi tineri decât au fost reprezentaţi la Festival. Iese astfel şi mai mult în evidenţă ţăria Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat.

Tineretul muncitor din ţara noastră a întâmpinat Congresul Mondial al Tineretului prin noui şi însemnate succese în muncă. „Zilele record" — organizate în fabrici — zilele de muncă voluntară ale tineretului sătesc, cercurile de învăţătură ale elevilor şi studenţilor — organizate în cinstea Congresului — iată elocventele dovezi ale entuziasmului tineretului nostru faţă de Congres.

Nu poate exista om conştient care să nu se bucure de progresele realizate în organizarea tineretului luptător pentru pace.

In armata sutelor de milioane de partizani ai păcii — tineretul formează detaşamente numeroase şi pline de elan. Congresul dela Budapesta va determina întărirea şi mai departe a acestor detaşamente de credincioşi luptători pentru pace şi pentru fericirea popoarelor.

VASILE D. LIVEANU

Memento

SPECTACOLE

TEATRUL ARMATEI: (Grădina Vox-Eforie): Cântecul munţilor.
TEATRUL ALHAMBRA. Teatrul de estradă: Primul spectacol.
TEATRUL EVREESC DE STAT: Program de cântece şi scenete (Joi Sâmbătă şi Duminică).
SALA SAVOY: Trei la zero pentru noi.

CINEMATOGRAFE

CENTRU

ARO: Ruy Blas.
CAPITOL (Grădină): Trio Corona.
CASA PRIETENIEI ROMANO-SOVIETICE: Bielorusia Sovietică.
TIMPURI NOUI: Ural, Bombardacheta, Râul Kama, Jurnal „U. R. S. S. de azi" nr. 18.
MAXIM GORKI: Ditte, fiica omului.
LUMINA: Secretele contraspionajului.
GIOCONDA (Grădină): Ruy Blas.
PROGRESUL (grădina): Ruy Blas.
SCALA: Trio Corona
TRIANON: Ruy Blas.
VICTORIA: Ţiganii.

CARTIERE

AIDA: Trio Corona.
ALIANŢA: Chestiunea rusă.
APOLLO Intunericul alb.
AVRIG: Chimie şi dragoste.
DACIA: Steaua Nordului.
FLORIDA: Trio Corona.
IZBANDA: Trio Corona.
CUTURAL (fost Lia): Marsileza
LYRA (sala şi grădina): Rigoletto.
MARCONI: Trio Corona.
MARNA: Ruy Blas.
MIORITA: Trio Corona.
MILANO: Trio Corona.
MOSILOR: Steaua Nordului.
MODEL: Alexandru Matrosov.
NONI (sala şi grădina): Intunericul alb.
ODEON: Ruy Blas.
POPULAR (fost Pache): Dreptul la viaţă.
RAHOVA: Ora 6 după război.
RIO: Relache
TOMIS: Ruy Blas.
TRIUMF: Tăcerea e de aur.
UNIC: Trio Corona.
UNIREA: Rigoletto.
VOLGA: Trio Corona.
7 NOEMBRIE-GRIVIŢA: Amiral Nahimov.

Nimic nu s'a schimbat in Anglia

(Urmare din pag. I-a)

fost înlocuită cu nepăsarea".

Sindicatul se plânge deasemenea de favoritismul, care se vădeşte şi care zădărniceşte promovarea muncitorilor.

Sindicatul funcţionarilor civili pune la îndoială faptul dacă funcţionarii superiori din industria carboniferă sunt gata să accepte gradul de consultare dorit de sindicate.

Tonul sindicatului muncitorilor dela căile ferate este aproape la fel de amar. „Sindicatul e departe de a fi satisfăcut de propunerile prezentate în această chestiune până acum de administraţia căilor ferate. Nici o schimbare demnă de menţionat nu a avut loc în relaţiile dintre administraţie şi personal". Sindicatul s'a arătat deasemenea foarte desamăgit de a nu fi fost consultat în chestiunile de importanţă primordială şi în alte chestiuni, decât după ce hotărîrile au fost luate.

Şi în chestiunile de promovare şi specializare a muncitorilor este clar că nu au avut loc decât puţine schimbări sau chiar deloc.

Deşi unele sindicate păreau să fie satisfăcute — sau mai curând conducătorii lor păreau satisfăcuţi — în speranţa că situaţia se va îmbunătăţi cu timpul, nerăbdarea crescândă din rândurile mişcării sindicale a provocat recunoaşterea din partea Consiliului General că: „Problema este de a asigura pe cât posibil ca organele consultative din industriile naţionalizate să fie folosite înainte ca administraţiile acestora să fi luat hotărîri politice şi ca consultările să nu fie simple notificări prin care se aduc la cunoştinţa reprezentanţilor muncitorilor hotărîrile care au fost deja luate. Aceste organe nu trebuie să se limiteze la examinarea hotărîrilor secundare rezultat al hotărîrilor principale".

Aceasta este descrierea situaţiei din momentul de faţă şi desigur că nu este ceeace au aşteptat muncitorii britanici dela socialism; este vorba de un „socialism" care lasă puterea economică în aceleaşi mâini ca şi înainte şi care, sub motivul folosirii „celor mai bune capete", menţine aceeaşi administraţie ca înainte.

Declaraţia care însoţeşte chestionarul cuprinde expunerea politicii Consiliului General cu privire la industria naţionalizată. Ea citează rezoluţia adoptată anul trecut de Congres, care exprimă îngrijorarea în legătură cu componenţa actuală a organelor de conducere ale industriilor naţionalizate, formate în special din foştii proprietari şi directori şi subliniază necesitatea unei participări mai mari a muncitorilor, cerând ca cei numiţi în posturi administrative să fie aleşi pe baza capacităţii şi încrederii în politica de naţionalizare. La aceasta Consiliul General a adăugat observaţia: „Noi nu căutăm să impunem un examen politic persoanelor care vor fi numite în aceste posturi".

Este adevărat că Consiliul General continuă prin a spune că: „Menţinerea independenţei sindicale faţă de autorităţile industriei naţionalizate, nu trebue să împiedice sindicatele de a influenţa asupra stabilirii politicii sau asupra problemelor de producţie".

Aceasta nu vrea să spună că independenţa sindicatelor nu ar trebui salvgardată, dar îngrijorarea Consiliului General de a salvgarda această independenţă merge până la slăbirea influenţei pe care sindicatele ar putea s'o aibe în industriile naţionalizate şi duce la situaţia în care consultările cu organele de administraţie ale acestor industrii au loc după ce aceste organe au adoptat hotărîrile respective. Această îngrijorare oglindeşte lipsa fundamentală de încredere în socialism. Soluţia schimbării bazei puterii economice nu este luată în consideraţie.

Conducerea Congresului sindicatelor şi a partidului laburist pretind că s'a făcut un început bun în introducerea socialismului. Desigur că trebuie să se dovedească dacă muncitorii simt într'adevăr că au luat naştere noi relaţii între ei şi conducere; or, muncitorii britanici se plâng amarnic de faptul că nu s'a schimbat nimic. Desigur că trebuie să se dovedească dacă muncitorii simt că ei participă într'adevăr la conducerea şi determinarea politicii industriale; or, muncitorii britanici se plâng că ei nu participă la aceasta.

Naţionalizarea industriei poate însemna socialism, sau poate însemna capitalism monopolist de stat — depinde de faptul dacă baza puterii a fost schimbată — şi din ce în ce mai mulţi muncitori britanici devin convinşi că a doua alternativă a fost introdusă în Marea Britanie.

Muncitorii britanici au votat în 1945 pentru socialism. Poate că mulţi din ei nu au avut în mintea lor o viziune prea clară a ceeace înţelegeau ei prin socialism; dar discuţiile furtunoase dela numeroasele conferinţe sindicale din vara aceasta au arătat că ei ştiu că ceeace au căpătat nu este socialism. Ideile lor devin mai clare şi se exprimă din ce în ce mai mult cererea ca nu numai forma să fie schimbată, dar ca baza puterii economice să-şi schimbe posesorul.